

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2020. november 25. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A testi sértés büntette miatt terhelt ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2020. szeptember 1. napján kelt 10.B.186/2019/28. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által 2020. szeptember 1. napjától 2020. szeptember 28. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt. Egy napi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A másodfokú eljárásban 7.200,- (hétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s

[1] vádlottat a Győri Törvényszék B.186/2019/28. számú, 2020. szeptember 1-jén kihirdetett ítéletével testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat] mondta ki bűnösnek, ezért őt 4 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, a lefoglalt bűnjelekről, és a bűnügyi költségről is.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, míg a vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.249/2020/1-I. számú átiratában az ügyész fellebbezését fenntartotta, vádlott és védője fellebbezését megalapozatlannak tartotta, és a vádlott szabadságvesztés büntetése és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelését indítványozta. Rámutatott arra, hogy a vádlott többszörösen büntetett előéletű személy, cselekményét alkoholos befolyásoltság alatt követte el, jelen eljárásban elbírált cselekményét a vele szemben garázdaság büntette, testi sértés vétsége és rongálás vétsége miatt folyamatban lévő eljárás alatt követte el. Kiemelte a bűncselekmény végrehajtása során alkalmazott kitartó szándékú, útonálló, motiválatlan, rendkívül durva magatartást. Álláspontja szerint a hajléktalan személyek sérelmére elkövetett bűncselekmények egyre gyakoribbá válása, és a vádlott bűnösségének el nem ismerése is figyelembe veendő a büntetés kiszabásánál, eképp vele szemben a büntetés súlyosítása indokolt.

[4] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában hangsúlyozta, hogy a vádlott az eljárás során mindvégig együttműködött a hatóságokkal, és valamennyi esetben vallomást tett. A sértettel kialakult konfliktust, a sérülés tényét nem, azonban kizárólag a bántalmazás módját vitatta. Kifejtette, hogy a vádlott nem kívánta a sértett sérülését, és változatlanul arra hivatkozott, hogy a vádlott szándéka nem testi sérülés okozására irányult, csak el akarta távolítani a vele lévő hölgyre durva megjegyzéseket tévő sértettet. Utalt arra, hogy ezt a védekezést támasztotta alá Tanú1 tanú is, akinek a vallomását a védelem álláspontja szerint tévesen rekesztette ki a bíróság a bizonyítéki körből. Testi sértés okozására irányuló szándék hiányában pedig a vádlott cselekménye a Btk. 164.§ (9) bekezdés c/ pontja szerint minősülő gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés vétségének minősül, mely bűncselekmény alacsonyabb büntetési tétele önmagában is jelentősen enyhébb büntetést tesz indokolttá. Másodlagos kérelme arra irányult, hogy amennyiben az ítéltábla a cselekmény

minősítését helytállónak ítéli, a vádlott javára szóló enyhítő körülményekre figyelemmel ez esetben is mérsékelje az elsőfokon kiszabott büntetést.

[5] A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője és a védő az átiratban, illetve a fellebbezés írásbeli indoklásában foglaltakat fenntartotta. A másodfokon eljáró ügyész emellett reagált a védő indítványára is hivatkozva arra, hogy a fellebbezés irányából adódóan a másodfokú felülbírálat - korlátozott lévén - a tényállást nem érintheti. A cselekmény minősítésének helytállósága csak az adott tényállásra vetítve vizsgálható, annak pedig mindenben megfelel a törvényszék adott rendelkezése.

[6] Minthogy a fellebbezés bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, - a vád és a védelem is csupán az elsőfokon kiszabott büntetést sérelmezte más-más irányból, - az ítéltábla a Be. 590.§ (3) bekezdése értelmében- korlátozott felülbírálat keretében- az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését bírálta felül. A Be. 590. § (5) bekezdése szerint a felülbírálat ezzel együtt kiterjedt az elsőfokú bíróság eljárására is, melynek során az ítéltábla vizsgálta, hogy nem történt-e olyan, a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértés, mely miatt az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Kiterjedt a felülbírálat a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre is amennyiben a vádlott felmentésének, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének lenne helye és végül vizsgálta a bíróság a cselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését is az elsőfokú ítéletnek.

[7] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási hibát, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

[8] Az ítéltábla - a fent írtakból adódóan, a történeti tényállást nem érintve - a vádlott személyi körülményeinek megváltozása miatt rögzíti, hogy a Gyulai Járásbíróság 2019. október 22-én kelt 6.Fk.119/2018/115. számú, valamint a Gyulai Törvényszék 2020. június 24-én kelt és jogerős 12.Fkf.9/2020/15. számú ítéletével a 2016. november 1-jén elkövetett, a Btk. 339. § (2) bekezdés a) pontja alapján minősülő társtettesként elkövetett garázdaság büntette, a Btk. 164. § (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett testi sértés vétsége, és a Btk. 371. § (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett rongálás vétsége miatt kiszabott 1 év börtön fokozatú szabadságvesztést 2020. szeptember 29-én vették foganatba, így ezen időponttól a vádlott más ügyben jogerős szabadságvesztését tölti.

[9] Az irányadó tényállás alapján törvényesen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és helytállón minősítette a vádlott cselekményét is a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének. Ahogy arra a másodfokú nyilvános ülés keretében a fellebbviteli főügyészség képviselője is helytállón hivatkozott, a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (5) bekezdéséből adóan nem érinti az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, vagyis az ítéltábla nem vizsgálhatja annak megalapozottságát, a cselekmény minősítésének helyességéről kizárólag az alapján foglalhat állást. A védelem az eltérő minősülés alapjaként ugyan a vádlott aktuális tudattartamára hivatkozott, az ehhez rendelt, védő által felsorakoztatott körülmények azonban alapjaiban eltértek az ítéletben tett ténymegállapításoktól. Ebből következően nem pusztán arról van szó, hogy a védelem kifogásolta a cselekmény elsőfokú bíróság általi minősítését, hanem azon keresztül eltérő tényállás megállapítását is célozta. A Be. 584.§ (3) bekezdése értelmében azonban a fellebbező a Be. 583.§ (3) bekezdése szerint bejelentett fellebbezését a későbbiekben nem terjesztheti ki, vagyis jelen esetben az enyhítést célzó fellebbezésen túl nem támadható az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása.

[10] A tényállás szerint vádlott már az üzlet előtt igyekezett konfliktusba keveredni a sértettel, aki nem foglalkozott vele, majd a körforgalom felé induló sértett után ment, és

amikor utol érte, hátulról lábon rúgta. A rúgásra nem reagáló sértett ekkor visszafelé indult, a vádlott követte, majd nekifutásból rárontott, bal kézzel, szemből egy erőteljes ökölütéssel a földre vitte. A fejével az úttest aszfalt burkolatához csapódó eszméletlen sértettet ezt követően még bal könyökével legalább három alkalommal megütötte a mellkasa felső részén és nyakán. Az adott tényállásból, ahogy azt a törvényszék is megállapította csak szándékos bántalmazásra, egyenes szándékú testi sértésre vonható következtetés. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az eset körülményeit vizsgálva akként foglalt állást, hogy a vádlott tudatában fel kellett merülnie a súlyosabb, akár életveszélyes sérülés lehetőségének is, azonban eziránt közömbös maradt, tehát a bekövetkezett eredmény- életveszélyes állapot- tekintetében eshetőleg szándéka állapítható meg.

[11] A vádlott terhére rótt bűncselekményt a törvény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A szabadságvesztés kiszabásakor irányadó középérték ekként 5 év. Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket lényegében helyesen ismerte fel. A súlyosító körülmények közt kell értékelni továbbá - ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott,- hogy vádlott jelen eljárásban elbírált cselekményét a Gyulai Járásbíróság előtt részben köznyugalom elleni, részben szintén testi épség elleni bűncselekmények miatt folyó eljárás alatt követte el. Figyelemmel arra is, hogy a vádlottat szintén a Gyulai Járásbíróság ez utóbbi jogerős elítélést megelőzően is súlyos testi sértés büntetése miatt marasztalta, megállapítható, hogy személyiségétől nem áll távol a konfliktus keresés, a garázda jellegű, gátlástalan erőszak alkalmazása. Mindez a személyében rejlő nagyobb fokú társadalomra veszélyességére utal, amelynek meg kell jelennie a kiszabott büntetés mértékében is. Ugyanakkor a büntetés kiszabása során nem hagyható figyelmen kívül a cselekmény konkrét tárgyi súlya sem. A sértettnél „csupán” közvetett életveszélyes állapot alakult ki, a sérülés mintegy hat hétre volt tehető. Komolyabb enyhítő szereppel bír a sértetti megbocsátás is. A tárgyalási jegyzőkönyvből megállapíthatóan vádlott bocsánatot kért a sértettől, aki ezt elfogadta. Az ítéltábla nincs abban a helyzetben, hogy ezen gesztus megfontoltágát, átgondoltságát kétségbe vonja így a sértetti megbocsátást is a vádlott javára értékelte. Az összes körülményt értékelve az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a középértékhez közelítő büntetés nem olyan mértékben eltúlzottan enyhe, amely annak jelentősebb súlyosítását indokoltá tenné, kisebb mértékű súlyosításra pedig a Be. 605.§ /2/ értelmében az adott helyzetben nem volt lehetőség. Az ítéltábla fenti indoklásából következik, hogy a védelmi, enyhítést célzó fellebbezés nem vezethetett eredményre.

[12] Tekintve, hogy az elsőfokú ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek, az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 605.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

[13] A kiegészített személyi körülményeknek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet kihirdetésétől – 2020. szeptember 1. napjától – 2020. szeptember 28. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt a Btk. 92. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

[14] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 613.§ /1/ bekezdésén alapszik.

Győr, 2020. november 25.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.	dr. Péntek László sk.	Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró	a tanács elnöke	bíró

Ezzel a végzéssel a Győri Törvényszék 2020. szeptember 1. napján kelt B.186/2019/28.szám
alatti ítélete a mai napon jogerős.

Győr, 2020. november 25.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke